

ที่ ทส 1412/ 142

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้
145 ม.2 ถ.ศรีวิชัย ต.มะขามเตี้ย
อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000

19 กรกฎาคม 2565

สำเนาสั่งการหัวหน้าฝ่ายจัดการสวนป่า (นายพิชัย ถมปัทม์) รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนัก
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้ ลงวันที่ 7 เมษายน 2565 ท้ายบันทึกสำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้
เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ที่ ทส 1406/312 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565 ส่งสำเนา
ประกาศองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ 2565 เรื่อง นโยบายการจัดการสวนป่า
เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ส่งมาเรียน .-

1. หัวหน้าฝ่ายจัดการสวนป่า
2. หัวหน้าฝ่ายจัดการผลผลิตและอุตสาหกรรมไม้
3. ผู้จัดการส่วนอำนวยการ
4. ผู้จัดการส่วนแผนงานและประเมินผล (พร้อมเรื่องเดิม)
5. ผู้จัดการส่วนพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมไม้
6. ผู้จัดการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี
7. ผู้จัดการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่

เพื่อทราบและดำเนินการ

(นายพิชัย ถมปัทม์)
หัวหน้าฝ่าย (ระดับ ๘) ฝ่ายจัดการสวนป่า
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้
ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนัก
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้

ที่ ทส ๑๔๐๖ / ๗๑๒

ส่วนแผนงานและประเมินผล
รับที่ ๖19
วันที่ 08 เม.ย. 2565
เวลา 10.19 น.

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้
เลขรับ ๑๖๒
วันที่ - ๗ เม.ย. ๒๕๖๕
เวลา ๑๑.๒๐ น.

สำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

๗๖ อาคารถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ประกาศองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง นโยบายการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ส่งมาเรียน

๑. ผู้อำนวยการ
๒. รองผู้อำนวยการ (สายธุรกิจ ๑)
๓. รองผู้อำนวยการ (สายธุรกิจ ๒)
๔. รองผู้อำนวยการ (สายบริหาร)
๕. ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายใน
๖. ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
เพื่อโปรดทราบ
๗. ผู้อำนวยการสำนักองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคเหนือบน
๘. ผู้อำนวยการสำนักองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคเหนือล่าง
๙. ผู้อำนวยการสำนักองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคกลาง
๑๐. ผู้อำนวยการสำนักองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้
เพื่อโปรดทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(นายอภัย พงษ์พาน)

ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

สำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

ที่ส่งมาเรียนผู้อำนวยการสำนัก

นำเรียน

.....ทส.บริหาร

.....ทส.จัดการสวนป่า

.....ทส.จัดการผลิตฯ

- 7 เม.ย. 2565

หัวหน้าฝ่าย (ระดับ ๕) ฝ่ายจัดการสวนป่า

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้

รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนัก

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้

.....ส่วนอำนวยการ

.....ส่วนแผนฯ

.....ส่วนพัฒนาฯ

พิจารณาเสนอ/.....

- 7 เม.ย. 2565
(นายพิชัย ตมปัทม)

หัวหน้าฝ่าย (ระดับ ๕) ฝ่ายจัดการสวนป่า

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้

คุณกนกพงศ์

ตำแหน่ง

บริหาร

19 เม.ย. 65

๑๗ ๖๖๖๖

- อภัย พงษ์พาน / 1103 ๑๑๑ (ทส, ๗๖๐)

18 เม.ย. 65

(นายวริทธิ์ ศิลป์)

ผู้จัดการ (ระดับ ๗)

ส่วนแผนงานและประเมินผล
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้

ประกาศองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เรื่อง นโยบายการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ภายใต้วิสัยทัศน์ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) “เป็นผู้นำจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไม้จากป่าปลูก ในปี 2565” อ.อ.ป. บริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจ โดยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดประโยชน์กับสังคม รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาชุมชนท้องถิ่นด้านอุตสาหกรรมไม้และบริการ ตลอดจนพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ ภูมิปัญญาแก่ประชาชนและภาคเอกชน นั้น

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ด้านการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และให้การจัดการสวนป่าเกิดความยั่งยืนทั้งสามด้าน ประกอบด้วย ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ความยั่งยืนด้านสังคม และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดยการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ควบคู่กับกระบวนการมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่น ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับสากล จึงกำหนดเป็นนโยบายในการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย

- 1) ด้านการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของสวนป่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 2) ด้านสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล
- 3) ด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 4) ด้านชีววิทยา โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านชีววิทยาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 5) ด้านการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 6) ด้านการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 7) ด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่า โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 8) ด้านบุคลากร โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านบุคลากรขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 9) ด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานเสื่อยนต์ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานเสื่อยนต์ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 10) ด้านการ.../

10) ด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม้ชิ้นเนื้อไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

11) ด้านการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงในสวนป่า โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงในสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จึงขอประกาศให้ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

(นายสุกิจ จันทวีทอง)

ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ด้านการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติ
ด้านการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) ได้กำหนดแนวทางในการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ของสวนป่าในสังกัด ของ อ.อ.ป. ไว้ดังนี้

1. อ.อ.ป. กำหนดให้สวนป่าของ อ.อ.ป. ทุกแห่ง ต้องบริหารจัดการสวนป่าตามข้อกำหนดของมาตรฐานการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล
2. อ.อ.ป. สนับสนุนแนวทางปฏิบัติด้านการรับรองการจัดการสวนป่าตามมาตรฐานสากล โดยจัดลำดับความสำคัญในการขอการรับรองสวนป่าฯ จากความต้องการของตลาดผลิตภัณฑ์ไม้
3. อ.อ.ป. ให้ ออ.ป.ภาคทุกภาค เป็นผู้บริหารใบรับรอง และให้สำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เป็นหน่วยประสานงานกลาง

ด้านสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล โดยดำเนินการตาม
แนวทางการปฏิบัติด้านสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติสนับสนุนการจัดการสวนป่า
เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากลที่มีองค์ประกอบ ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้

1.1 ด้านชีววิทยาและความหลากหลายทางชีวภาพ

อ.อ.ป. บริหารจัดการสวนป่าให้เกิดความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและด้านชีววิทยา ในพื้นที่สวนป่า
โดยการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ในสวนป่า อย่างน้อยร้อยละ 10 ของพื้นที่สวนป่าทั้งหมด โดยแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ
ตามศักยภาพสวนป่า เช่น พื้นที่สองฝั่งลำห้วย (Stream Bank) พื้นที่แนวเขตป้องกันรอบนอก (Buffer -Zone)
พื้นที่ที่มีการฟื้นตัว เป็นป่ากึ่งธรรมชาติ (Secondary Forest) และพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (High
Conservation Value Area: HCVA) รวมไปถึงการส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ต้นไม้ (Eternity Trees) ส่งเสริม
และอนุรักษ์พันธุ์ไม้ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในพื้นที่สวนป่า การปลูกไม้ในสวนป่ากำหนดให้ปลูกต้นไม้ให้มีความ
หลากหลายทางชนิดพันธุ์ (Heterogeneous stand) ปลูกต้นไม้ให้มีความแตกต่างในชั้นอายุไม้ (Uneven Age
stand) ปลูกต้นไม้ที่เป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่น (Native Species) เป็นอันดับแรก หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี ทั้งนี้
หากจำเป็นต้องใช้ ผู้ใช้ต้องมีความรู้และใช้อย่างถูกวิธี มีระบบการจับเก็บและทำลายขยะ สารเคมีอย่างถูกวิธี
สามารถปฐมพยาบาลผู้ได้รับสารเคมีได้ เพื่อความปลอดภัยต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม

1.2 การสนับสนุนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

อ.อ.ป. มีนโยบายให้การสนับสนุนด้านการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมในสวนป่า เช่น ศึกษา
ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Examination) เพื่อหาแนวทางป้องกันหรือ
ลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้น จากการดำเนินงานของสวนป่า โดยสวนป่าดำเนินการเอง หรือ
ร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น มหาวิทยาลัย องค์กรเอกชน และหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งในและ
ต่างประเทศ สนับสนุนองค์กรการศึกษาต่างๆ ศึกษาพัฒนาแนวทาง ป้องกัน ต้นเหตุของผลกระทบและแก้ไข
ความเสื่อมลงของสิ่งแวดล้อม ศึกษาและป้องกันผลกระทบ สิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะดินและน้ำ เช่น
วางแผนถาวรเพื่อติดตามศึกษาการพังทลายของดิน สร้างแนวกักตะกอน ปลูกพืชคลุมดิน

2. ความยั่งยืนด้านสังคม แบ่งออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้

2.1 ความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น

อ.อ.ป. กำหนดให้สวนป่ามีกระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นจากชุมชนท้องถิ่น พัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนการศึกษาพัฒนาป่าเศรษฐกิจอย่างครบวงจร จำหน่ายผลผลิตจากสวนป่าในราคาที่เป็นธรรม เพื่อสามารถนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ชุมชน ท้องถิ่นได้รับโอกาสในการจ้างงาน นอกจากนี้ยังให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2 แรงงานและความเสมอภาคของบุคคล

บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. ทุกคนจะได้รับผลตอบแทนจากการทำงาน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จะต้องได้รับการอบรม เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการทำงาน เพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสุขในการทำงาน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้ อ.อ.ป. ได้จัดอุปกรณ์ความปลอดภัยไว้สำหรับบุคคลที่ทำงานกับเครื่องจักรต่างๆ พร้อมทั้งมีแนวทางรับมือกับเหตุฉุกเฉินที่เหมาะสม และ อ.อ.ป. ยังสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนผู้ปฏิบัติงาน เพื่อต่อรองหรือปกป้องสิทธิต่างๆ ตามกฎหมาย

3. ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

การจัดการสวนป่าจะใช้ระบบวนวัฒนที่เหมาะสม (Appropriate Silvicultural System) มีแผนการเก็บเกี่ยวระยะยาว การเก็บเกี่ยวผลผลิตรายปี (Annual Cut) ต้องไม่เกินความเพิ่มทุนผลผลิตรายปี (Annual - Yield Increment :AYI) รวมทั้งการเลือกใช้วิธีการเก็บเกี่ยวผลผลิตป่าไม้ (Harvesting) ที่เหมาะสม เพื่อให้มั่นใจในความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ และ อ.อ.ป. ยังส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการจากสวนป่าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมชุมชนท้องถิ่น แปรรูปผลิตภัณฑ์จากสวนป่าทั้งที่เป็นไม้และไม่ใช่ไม้ (Non Timber Forest Products: NTFP) ให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ใช้พื้นที่สวนป่าเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ

ในขั้นตอนการตรวจรับรอง อ.อ.ป. ยินดีให้ความร่วมมือกับผู้ตรวจประเมินภายในของ อ.อ.ป. และคณะผู้ตรวจรับรองของมาตรฐานสากลตามความเหมาะสม และหากสวนป่า ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนแล้ว สวนป่าพร้อมที่จะปฏิบัติตามหลักการและเกณฑ์มาตรฐานสากล ตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้ตรวจรับรองทุกประการ

ด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติ
ด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) จะบริหารจัดการสวนป่าตามแนวทางการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ด้วยระบบการผลิตที่รักษาคุณภาพดินและน้ำ อนุรักษ์และส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ในพื้นที่สวนป่า โดย

1. สวนป่า อ.อ.ป. ปลุกไม้เศรษฐกิจพื้นเมืองและไม้อื่นๆ บนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ โดยจะไม่มีการขยายการปลูกสร้างสวนป่าใหม่ ในบริเวณที่เป็นป่าธรรมชาติดั้งเดิมแต่อย่างใด
2. การจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน จะเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตและอัตราการรอดตายของต้นไม้ มีการป้องกันความรุนแรงและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการระบาดของโรคและแมลงต่างๆ และหากมีการใช้สารเคมี จะต้องเป็นไปตามแนวทางที่มาตรฐานการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนกำหนด
3. วิธีการเก็บเกี่ยวผลผลิตไม้ จะเลือกวิธีที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เพื่อลดความเสียหายต่อพื้นที่และต้นไม้ที่ยังเหลืออยู่
4. มีการจัดการสวนป่าเพื่อเพิ่มคุณค่าให้แก่ธรรมชาติอย่างซ้ำๆ เช่น การอนุรักษ์ต้นไม้ที่มีคุณค่าสูงด้านชีววิทยาไว้ตลอดไป การสร้างสวนป่าที่มีความหลากหลายทางชนิดพันธุ์และอายุ และการสร้างสวนป่าที่มีลักษณะกิจกรรมชาติขึ้นมา เป็นต้น
5. การสร้างและซ่อมแซมทางตรวจการจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดการพังทลายของดิน
6. ต้นไม้บริเวณสองฝั่งลำห้วยจะอนุรักษ์ไว้ และปลูกต้นไม้เสริมเพื่อประโยชน์ด้านความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์
7. พื้นที่สองฝั่งลำห้วยของลำห้วยสายหลัก (คำจำกัดความดูที่ความหมายของสำนักงานราชบัณฑิตยสภา) หรือลำห้วยสายอื่นที่สวนป่าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นพื้นที่ที่สมควรที่จะปกป้องรักษาเพื่อส่งเสริมความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพภายในพื้นที่สวนป่าเป็นการช่วยลดการพังทลายของดิน การป้องกันตะกอนไหลลงในลำห้วยและการรักษาความชุ่มชื้นของบริเวณสองฝั่งลำห้วย โดยให้มีพื้นที่สองฝั่ง ลำห้วยไม่ต่ำกว่า 5 เมตรจากขอบริมตลิ่ง ทั้งนี้ พื้นที่แนวเขตป้องกันรอบนอก (buffer zone) ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 5 เมตร
8. มีการดูแลและป้องกันสัตว์ป่าและพืช โดยเฉพาะชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ถูกคุกคามและหายาก จะได้รับการดูแลป้องกันเป็นพิเศษ
9. มีแนวทางปฏิบัติในการกำจัดขยะและของเสียอื่นๆ

ด้านชีววิทยาโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านชีววิทยาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เพื่อให้การบริหารจัดการสวนป่า เกิดความยั่งยืนด้านชีววิทยาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในพื้นที่สวนป่า จึงกำหนดแนวทางดำเนินการในเรื่องดังกล่าว จำนวน 12 กิจกรรม ดังนี้

1. ด้านชีววิทยาของสวนป่า ประกอบด้วย
 - 1.1 ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ต้นไม้ต่อไปนี้ เพื่อเป็นแหล่งอาหารและที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ดังนี้
 - 1.1.1 ต้นไม้ที่เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
 - 1.1.2 ต้นไม้ผลต่างๆ
 - 1.1.3 ต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่
 - 1.1.4 ต้นไม้ที่มีอายุมาก
 - 1.2 ศึกษาและป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะดินและน้ำ ดังนี้
 - 1.2.1 วางแผนจัดการเพื่อติดตามศึกษาการพังทลายของดิน
 - 1.2.2 สร้างแนวกักตะกอน
 - 1.2.3 ปลูกพืชคลุมดิน
2. การปลูกไม้ในสวนป่ามีแนวทางดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1 ปลูกต้นไม้ให้มีความหลากหลายทางชนิดพันธุ์
 - 2.2 ปลูกต้นไม้ให้มีความแตกต่างในชั้นอายุไม้
 - 2.3 ปลูกต้นไม้ที่เป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่น เป็นอันดับแรก
3. ปลูกต้นไม้เสริม ในพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่า
4. การปลูกสร้างสวนป่า จะต้องไม่บุกรุกทำลายพื้นที่ที่เป็นป่าธรรมชาติ
5. การจัดการสวนป่าจะใช้ระบบวนวัฒน์ที่เหมาะสม
6. การเก็บเกี่ยวผลผลิตรายปี ปริมาณไม้ที่ทำออก ไม่เกินความเพิ่มพูนผลผลิตรายปี
7. มีแผนการเก็บเกี่ยวผลผลิตเนื้อไม้ระยะยาวและสม่ำเสมอ
8. ก่อนและหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต จะมีการตรวจสอบผลกระทบในด้านต่างๆ
9. เลือกใช้วิธีการเก็บเกี่ยวผลผลิตป่าไม้ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
10. หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี หากจำเป็นต้องใช้ ผู้ใช้ต้องมีความรู้และใช้อย่างถูกวิธี มีระบบการจัดเก็บที่ถูกต้อง และทำลายขยะสารเคมีอย่างถูกวิธี สามารถปฐมพยาบาลผู้ได้รับสารเคมีได้ เพื่อความปลอดภัยต่อผู้ใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
11. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ การห้ามล่าสัตว์ป่าและการเก็บพันธุ์ไม้ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในพื้นที่สวนป่า
12. หลีกเลี่ยงการใช้พืชพันธุ์ที่ตัดแปลงพันธุกรรม (GMO)

ด้านการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์
ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีแนวทางการปฏิบัติด้านการป้องกันและควบคุมการล่าสัตว์และดักจับสัตว์
ในพื้นที่สวนป่า เพื่อเป็นการอนุรักษ์สัตว์ ดังนี้

1. ห้ามล่าสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2562
2. ห้ามล่าสัตว์ป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (Endangered) เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Vulnerable) ถูกคุกคาม
และหายาก (Threatened and Rare) รวมถึงสัตว์เฉพาะถิ่น และสัตว์ที่มีการย้ายถิ่นตามฤดูกาล
3. ห้ามล่าสัตว์ป่าทุกชนิดในฤดูกาลผสมพันธุ์ ฤดูวางไข่ และช่วงการเลี้ยงลูกอ่อน
4. ไม่ส่งเสริมให้มีการล่าสัตว์และดักจับสัตว์ในพื้นที่สวนป่า
5. ห้ามใช้ระเบิด ไฟฟ้า สารเคมี และอาวุธปืนในการจับปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ

ด้านการศึกษามลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการศึกษามลกระทบ
สิ่งแวดล้อมขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เพื่อให้สภาพสิ่งแวดล้อม ชีววิทยา และความหลากหลายทางชีวภาพ ในพื้นที่สวนป่าของ
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) ได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น อ.อ.ป. จึงมีแนวทางการปฏิบัติ
ด้านการศึกษามลกระทบสิ่งแวดล้อมของ อ.อ.ป. แบ่งออกเป็น 2 กิจกรรม ดังนี้

1. ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Examination) เพื่อหาแนวทาง
ป้องกันหรือลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น โดยสวนป่าดำเนินการเอง หรือร่วมกับหน่วยงานภายนอก
เช่น มหาวิทยาลัย องค์กรเอกชน และหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของประเทศไทย
2. สนับสนุนองค์การการศึกษาต่างๆ เพื่อศึกษาพัฒนาแนวทางป้องกัน แก้ไข ต้นเหตุของผลกระทบ
และความเสื่อมลงของสิ่งแวดล้อม

ด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่าโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติ
ด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีแนวทางการปฏิบัติด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่า
ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขอย่างยั่งยืน โดย แบ่งเป็น 5 กิจกรรม ดังนี้

1. สนับสนุนการศึกษาและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความเจริญ
ของชุมชนท้องถิ่น
2. เสริมสร้างการศึกษาพัฒนาป่าเศรษฐกิจแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าการใช้ประโยชน์ของ
ทรัพยากร
3. มีส่วนร่วมในการศึกษาและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจของชุมชน
ท้องถิ่น
4. จำหน่ายไม้ที่ทำออกจากสวนป่า ให้สมาชิกหมู่บ้านป่าไม้และชุมชนท้องถิ่นในราคาที่ยุติธรรม
เพื่อนำไปสร้างมูลค่าเพิ่ม และการใช้สอยเพื่อตนเอง
5. สมาชิกหมู่บ้านป่าไม้และชุมชนท้องถิ่น สามารถเก็บหาของป่าหรือผลผลิตอื่นที่มีใช้เนื้อไม้จาก
พื้นที่สวนป่า และใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างระหว่างแถวไม้ เพื่อปลูกพืชไร่ พืชสวน สมุนไพร เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
ในระบบวนเกษตร (ยกเว้นในบริเวณพื้นที่ที่ไม่สามารถดำเนินการได้) โดยมีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นและ
มีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้การดำเนินงานไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน

ด้านบุคลากรโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านบุคลากรขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

บุคลากรขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) และผู้ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. จะได้รับผลตอบแทนจากการทำงาน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ไม่น้อยกว่าบรรทัดฐานของกฎระเบียบทั่วไป และที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนาที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการทำงาน ได้รับการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าตามหลักธรรมาภิบาล ได้รับการคุ้มครองและมีมาตรการด้านความปลอดภัยรวมทั้งสาธารณสุขพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้มีบุคลากรที่ดีมีคุณภาพ

ด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานเลื่อยยนต์ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติ
ด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานเลื่อยยนต์ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) มีแนวทางการปฏิบัติให้การสนับสนุนด้านความปลอดภัย
ในการปฏิบัติงานของพนักงานเลื่อยยนต์ที่ปฏิบัติงานในสวนป่า แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อดังนี้

1. อุปกรณ์ด้านความปลอดภัย

อ.อ.ป. กำหนดให้พนักงานเลื่อยยนต์ของ อ.อ.ป. หรือของผู้รับจ้างที่ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. จะต้อง
มีอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานให้กับพนักงานเลื่อยยนต์ทุกคนสวมใส่ประกอบด้วย

1.1 หมวกนิรภัยและอุปกรณ์ป้องกันดวงตา

1.2 เครื่องป้องกันเสียง

1.3 เสื้อผ้าที่กระชับ และกางเกงขายาวนิรภัย

1.4 ถุงมือ

1.5 รองเท้านิรภัย

2. เลื่อยยนต์

อ.อ.ป. กำหนดให้เลื่อยยนต์ของ อ.อ.ป. หรือเลื่อยยนต์ของผู้รับจ้างที่ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. จะต้อง
เป็นเลื่อยยนต์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย อยู่ในสภาพที่มีความปลอดภัยอย่างเพียงพอในการนำมาใช้ปฏิบัติงาน
และต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่ติดตั้งมากับตัวเลื่อยยนต์อย่างครบถ้วนตามการออกแบบของบริษัทผู้ผลิต

3. ผู้ปฏิบัติงานร่วม

อ.อ.ป. กำหนดให้ พนักงาน/คนงาน ของ อ.อ.ป. หรือพนักงาน/คนงาน ของผู้รับจ้างที่ปฏิบัติงาน
ร่วมกับพนักงานเลื่อยยนต์ของ อ.อ.ป. หรือของผู้รับจ้าง ในบริเวณพื้นที่ทำไม้ หรือในบริเวณหมอนไม้ของ
สวนป่า อ.อ.ป. ต้องสวมใส่หมวกนิรภัยทุกคน

พนักงานเลื่อยยนต์ของ อ.อ.ป. หรือของผู้รับจ้างที่ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. ต้องผ่านการฝึกอบรมหรือ
แนะนำการใช้เลื่อยยนต์อย่างถูกต้องและปลอดภัย

ห้ามมิให้นำเด็กเข้าไปในบริเวณพื้นที่ทำไม้หรือในบริเวณหมอนไม้ เป็นอันขาด

ด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและป้องกันไม่ให้นำสินค้าไม้ที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ปะปนกับสินค้าไม้ที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล และเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงในการนำสินค้าไม้ที่ไม่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากลมาจำหน่ายเป็นสินค้าไม้ที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล จึงกำหนดระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายของสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) แบ่งเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้

1. ให้กำหนดแยกสถานที่เก็บสินค้าไม้ที่ไม่ได้รับรองจากมาตรฐานสากล และสินค้าที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากลออกจากกันและหมายแนวขอบเขตและติดป้ายแสดงระบุให้เห็นอย่างเด่นชัดและชัดเจน
2. ให้จัดทำเอกสารควบคุมสินค้าไม้ที่ไม่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล และสินค้าที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากลแยกออกจากกันอย่างชัดเจน
3. การประทับตราสัญลักษณ์ของมาตรฐานสากล ที่ได้รับอนุญาตแล้ว ลงบนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้า โดยให้สามารถใช้ประทับตราได้เฉพาะกับสวนป่าที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล แล้ว เท่านั้น
4. ให้งานสวนป่าฯ กำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบโดยตรงเพื่อควบคุมกำกับดูแล ระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ การประทับตราสัญลักษณ์ของมาตรฐานสากล ที่ได้รับอนุญาตแล้ว ลงบนเอกสารใบกำกับการนำเคลื่อนย้ายไม้ และการเก็บรักษาตราสัญลักษณ์ฯ
5. ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขต ที่รับผิดชอบงานสวนป่า กำหนดบุคลากรเพื่อควบคุมกำกับดูแล การดำเนินงานของระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ของมาตรฐานสากล
6. ให้สำนักงานองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาค ที่รับผิดชอบงานสวนป่าที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล สังกัดอยู่ กำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบโดยตรงเพื่อควบคุมกำกับดูแลระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมาตรฐานสากล
7. ให้สำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เป็นหน่วยประสานกลาง เพื่อทำหน้าที่ประสานงานในด้านระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ของ อ.อ.ป. ระหว่างงานสวนป่าฯ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขต และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาค ที่งานสวนป่ากับหน่วยงานผู้ตรวจรับรองของมาตรฐานสากล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมาตรฐานสากล

ด้านการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการป้องกัน
และกำจัดโรคและแมลงในสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้กำหนดแนวทางในการจัดการโรคและแมลงในพื้นที่สวนป่า ด้วยวิธี
ที่ถูกต้อง และมีผลต่อกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด แบ่งเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้

1. สนับสนุนการศึกษาวิจัยด้านโรคและแมลงในสวนป่าทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ สถานศึกษา
และเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อลดอัตราการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช และเพิ่มผลผลิตเนื้อไม้
ที่มีคุณภาพมากขึ้น
2. วิธีการป้องกันกำจัดโรคและแมลง จะเลือกใช้วิธีการที่มีผลกระทบต่ำ เพื่อลดความเสียหาย
ต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นต้องใช้สารเคมี ผู้ใช้ต้องมีความรู้และใช้อย่างถูกวิธีอย่างมีประสิทธิภาพ
มีแนวทางปฏิบัติในการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงในสวนป่าแต่ละพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคและ
แมลง
3. มีการกำหนดขอบเขตในการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงอย่างชัดเจนเพื่อควบคุม
การระบาดในพื้นที่ข้างเคียง
4. มีมาตรการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคและแมลงอย่างเข้มงวด เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย
หรือเกิดความเสียหายน้อยที่สุด เตรียมมาตรการการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงให้เหมาะสมกับ
สถานการณ์
5. ก่อนและหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตจะต้องตรวจสอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากโรคและแมลง
ในพื้นที่สวนป่า เพื่อป้องกันและหาแนวทางในการเตรียมพร้อมขั้นตอนต่อไป
6. พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความพร้อมในด้านการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงในพื้นที่